

GAZETA LWOWSKA.

W Piątek

Nro. 95.

16. Sierpnia 1822.

Wiadomości krajowe.

Uwiedomienie:

C. K. Rządu krajowego.

C. K. Sąd Appellacyjny w Galicyi i Ło-
domeryi czyni wiadomo, że przy C. K. Lwowski-
m Sądzie karnym uwolnione zostało miejsce
Kancelisty z roczną pensyą 400 ZR. M. K. i
prawem posunienia się na wyższą pensyę 500
ZR. z rangą Registranta C. K. Sądu Szlache-
ckiego. Życzący sobie otrzymać to miejsce po-
dają małą prośbę swoje stosownemi świadectwy
potrzebną zdolność udowodniającemi wsparte,
żeżeli już urząd publiczny sprawują przez Wła-
dze sobie przełożone, w przeciwnym razie
wprost do rzezonego Sądu karnego w ciągu
4 tygodni od dnia niniejszego obwieszczenia
zachowanych.

Z Królestwa Lombardzko-Weneckiego.

N. Pan raczył najwyższą Swoją pochwałą z d.
8. Czerwca przywrócić do dawnego stanu Za-
kon Kapucynów pod Zbawicielem w Wene-
cyi w dawnym miejscu na wyspie della Giu-
decca, tudzież klasztor Filipinów w mie-
ście Chioggia.

Kurs Wiedeński z dnia 6go Sierpnia: Obligacye
długu Stanu 5 procentowe w M. K. 805/16 — Oli-
gacye na pożyczkę do wygrania przez losy z r. 1820
na 100 ZR. M. K. 118 3/4 — Obligacye na pożyczkę do
wygrania przez losy z r. 1821 za 100 ZR. M. K. —
Certyfikaty na pożyczkę z r. 1821 za 100 ZR.
M. K. — Kurs na Augsburg za 100 Kur.
Uso. — Moneta konweucyina za 100, 250. —
Akcyje bankowe, jedna po 794 1/5 M. K.

Wiadomości zagraniczne.

Ameryka Hiszpańska.

Najnowsze Amerykańskie Gazety do-
grzeszają, że samowładny, konstytucyjny Kon-
gres Meksykański wydał Manifest pod d. 19.
Maja, na mocy którego z powodu, że Stany
Hiszpańskie wyrókiem, w gazecie rządowej
Madryckiej, pod d. 14. Lutego umieszczonym,
zobowiązał między Odonojm i Yturbidem w
Bordowie zawarty, którym iak wiadomo Fer-
dyjand VII. lub inny Xiążę hrwi Króla Hisz-

pańskiego na Cesarshi tron Państwa Meksyko
powołanym został, za nieważny uznały, ogła-
sza Augustyna de Yturbide mającego nay-
większe prawo do Cesarskiej godności Cesa-
rzem Meksykańskiego Państwa. Główna
rejencya obwieściła ten dekret d. 21. Maja.
(Yturbide urodził się roku 1790 w Vallá-
dolidzie w Nowej Hiszpanii. Oycieckiego
urodzony Biskayczyk liczący teraz lat 84,
w dwudziestym trzecim roku przybył do No-
wej Hiszpanii, gdzie ożeniwszy się z bo-
gatą Mulatką zatrudnił się uprawą roli. Au-
gustyn Yturbide przyjął wojskową służbę,
i w krótkce wznosił się w nię do rangi Puł-
kownika, którą piastował ieszcze roku zeszłego
w owę chwilę, gdy się wykonaniem planu swo-
iego zatrudnił.)

Z Londynu d. 23. Lipca. — Rząd Ho-
lenderski oświadczył Rządowi Kolumbijs-
kiemu, iż byle tylko iedno Mocarstwo u-
znało Rząd Kolumbijski, Rząd Holen-
derski będzie pierwszym, co poydzie za
przykładem takowego Mocarstwa.

Hiszpania.

Z Madrytu d. 14. Lipca. — W tych
dniach Król ubrany w mundurze Milicyi, od-
będzie przegląd milicyi Madryckiej. Mundur
ten kosztował sobie Monarcha, oddawna zrobić i
miał go w pogotowiu.

Municypalność tutejsza obeszła d. 11. B.
m. wszystkie stanowiska wojskowe, koszary i
straże, dziękując wojsku składającemu osadę za
wierność i przywiązanie do Konstytucyi.

W Madrycie ustał handel. Wiele ro-
dzin jest pogrążonych w smutku. Publiczne
oznaki radości są zakazane.

Crześ gwardyi uciekła przez most Toledz-
ki i zamek letni, zwany Casa del Campo,
z tamąd udała się do Prado i na drogę do E-
scuryjala. Postano za nią z Madrytu pie-
chotę, iazdę i 2 działa, co sprawiło w mieście
zamieszanie; rozeszła się bowiem pogłoska, że
oba bataliony, które z zamku wypuszczono na-
stowo, honozu i które się do Vicalbaro i Le-

ganes udać mioty, połączyły się z tami. Leczą wkrótce uspokoiło się miasto.

Jenerał Riego mianowany został dowódcą Gallicyi, Quiroga dowódcą Nowej Kastylii, a Empecinado dowódcą Dawnej Kastylii. Jenerała Mina posłano do Burgos.

Xiążę Infante do, który w Dzienniku »Universal« bronił się od podejrzenia, iaby do powstania dnia 7. b. m. należał, został, jak slychać, skazany na wygnanie do Badajoz.

Z Madrytu d. 16. Lipca. — Gazety tułtejszy donoszą o mianowaniu Pana Calatrava Ministrem Spraw Wewnętrznych, a Pana Garrilli tymczasowym zastępcą Ministra Spraw Zagranicznych, Pana Martinez de la Rosa, który choruje.

Przy uderzeniu na pałac Królewski, wzięto w niewolę Jenerała St. Maur, rodem Francuza, Pułkownika Mon i wielu innych Officerów, kiedy przechodzili koło przednich straży Konstytucjonistów, udając się do pałacu. — Na rozkaz rządu uwięziono także Barona Ferrer, który podobnie ma być rodem Francuz.

Od 6 tygodni rozchodziła się powszechna pogłoska o knowanym spisku, mającym na celu uwięzienie Króla do Bajonny; inni mówili, że Król chce złożyć koronę pod warunkiem, aby mu wolno było udać do Francyi; inni nakoniec nieprzyjaciele Konstytucyi szepotali sobie potajemnie, iż w Bordeaux przyspობiono dla Króla pałac, żądaj na wydać odezwę do narodu swego, a w niej oświadczyć się przeciwko Konstytucyi, którą tyko z przymusu zaprzysięgi. Więści te były powszechne przy końcu obrad Stanów. Prawie tego samego dnia, kiedy Quesada wtargnął do Nawarry, powstałi karabinierowie w Andaluzyi i gwardya w Madrycie. Utrzymują, iż gwardya dla tego się do Prado udała, że ją zapewniono, iż Król pojedzie za nią na czele z batalionów w zamku pozostałych, a potem uda się przez Seguenza i Segowiją do Nawarry, gdzie przyłączy się do niego tak nazwane wojsko Wiary. — Naywięcący do niechęci gwardyi miał się przyłożyć dekret nowożytej organizacyi.

Margrabia St. Simon, rodem Francuz, miał grać naywiększą rolę w tey historii spisków, a nawet odbywał w tey mierze podróże do ościennych krajów. Napoleon darował niegdys życie pewnemu Margrabiemu St. Simon, którego z bronią w ręku przeciw oyczyźnie walczącego schwytano.

Wiadomość o zhantowaniu się gwardyi

wzniesła w mieście Bilbao wielki zapal patriotyczny; natychmiast 450 mieszkańców, Jenerał dowódca prowincyi i pułk Sewilski, podali adres do Króla.

Officerowie drugiego batalionu gwardyi (jednego z tych, które d. 7. b. m. stały w zamku) podali Królowi pismo na obronę swojego Batalion ten stoi ieszczew Vicalbaro, gdzie zachownie się spokojnie i przykładnie. Karabinierowie, złożeni z 156 ludzi, i z 100 lub buntowniczym.

Wczoray przybyło kilku gońców z Arragonii i Katalonii, co sprawiło wielką trwogę w mieście.

Powstańcy z Andaluzyi i La Mancha udali się drogą ku Madrytowi i posunęli aż do Ciudad Real. Siła ich składa się z 250 karabinierów i 600 ludzi pieszych. Osada z Ocana ruszyła naprzeciwko nich. Ustupując, poszli do Toledo.

W Siguenza wzmaga się liczba powstańców; rachują ich blisko 4000. Posiadają Brihuega; kilka oddziałów gwardyi Królewskiej połączyło się z nimi.

400 ludzi z gwardyi, którzy aż do Eskorialu doszli, udało się ztamtąd ku Nawarze; oddział złożony z 150 ludzi zabrano w niewolę, a reszta schroniła się w góry.

W Badajoz wybuchnęło powstanie; również w Zamora, Palencyia, Sacedon. W Badajoz płynęła krew rojalistów.

Jenerał Lopez Bannos posunął się ku Wittoryi, dla przecięcia drogi gwardyi, udającej się do Francyi.

543 patriotów podpisało petycją do Króla, aby milicyia pozostała na stopie wojennej, dopóki rozruchy nie ustają, tudzież, aby wszyscy urzędnicy dworscy Króla i Infantów byli oddaleni. Muncypalność Madrycka popierała petycją. Jenerał Castelar został już wygnany do Kartageny; Jenerał Cosa Sarria, tajny Sekretarz Infanta Franciszka, do Palencyi; Jenerał Longa do Badajoz; Befgadyier Eisneros do Sewilli; Margrabia de la Torre, były Minister Woyny, do Rodyxu; Diaz de la Rivera do Grenady.

Wczoray milicyia odebrała odpowiedź Królewską, w której oświadczone, iż Monarcha kazał mianować radę wojenną do sądenia batalionów gwardyi. Rada ta składać się będzie z Officerów osady i milicyi. Nie ma dotąd przezesa; Pułkownik tak nazwanego świętego batalionu, noszącego czapki czerwone, podejmując się tego rzędu. Gwardye mają być podzielone na 4 klasy: 1) Officerów, 2) na tych

którzy strzelali do esady i milicyi, 3) tych, których z bronią w ręku schwytano, 4) tych, którzy wpróż broń złożyli.

W dawniejszych koszarach gwardyi przybocznej uwięziono 783 żołnierzy i kapralów, 24 podofficerów, między któremi jest 3 sztabowych.

Wielka Brytania i Irlandya.

— Z Londynu d. 23. Lipca. —

Wczoraj odprawił Król kapitał orderową i order podwiązki po zmarłym Margrabiu Hertford, dał Margrabiemu Cholmondelly, boro Margrabia Londonderry i Hrabia Bathurst wprowadzili. Poseł Duński, Margrabia Londonderry, Xiążę Wellington, Margrabia Cholmondelly i Lord Bathurst mieli potem posłuchanie u Monarchy.

Z Londynu d. 26. Lipca. — Na posiedzeniu Izby Niższej d. 23. t. m. Margrabia Londonderry (Lord Castlereagh) dał zaspokajające objaśnienie względem środków, jakich Rząd użył z powodu wzmagających się rozbojów morskich w Indiach Zachodnich. — B. Lennard domagał się złożenia kopii układów z Rzeczpospolitą Kolumbijską względem ię uznania. Oświadczył, iż Hiszpania podczas wojny między Anglią i Północną Ameryką niedługo się ociągała z uznaniem niepodległości Zjednoczonych Stanów. Margrabia Londonderry odpowiedział, iż nie ma zwyczaju składać kopie układów, które się jeszcze nie skończyły. — P. Wilson uczynił zapytanie, czyli na kongressie Akwisgrąńskim była mowa o tém uznaniu? Minister oświadczył, iż nie była. — Odrzucono nakoniec wniosek Pana Lennard.

Dnia 24. b. m. P. Lushington, Sekretarz Sbarbowy wniósł, aby Izba uchwaliła 8247 funtów szterl. (329,880 Złt. Pol.) na zaspokojenie długów zmarłej Królowej, które ogółem wynoszą 34,000 funtów szterl. (milion 360,000 Złt.) Ze zaś sprzedaż pozostałych sprzętów przyniosła 26,000 funt. szt., a zatem powyższa ilość jest dostateczną. Wniosek ten przyjęto.

Francya.

Rozporządzenie Królewskie, rozciąga przepisy względem przywozu zboża, także do owsa i owsianey mąki. Skoro owies krajowy stoi niżej ustanowionej średniej ceny, przywóz owsa zagranicznego i mąki owsianey podpada znaczney opłacie, a jeżeli owies krajowy w cenie swojej bardziej jeszcze spada, naten- zas zakazanym byź ma wszelki przywóz owsa z zagranicy.

Z Paryża d. 23. Lipca. — Król wyrokiem swoim podzielił całe wojsko, prócz gwardyi,

na 8 dozorów piechoty, 6 jazdy, 3 artyleryi i 2 inżynierów. W każdym dozorze znajdować się będzie Jenerał Dywizyi, Jenerał Inspektor i dwóch Marszałków pułnych, jako Inspektorów. Gwardya będzie miała swoich własnych Jenerałów Inspektorów.

Słychać o powrocie Hrabiego Blacas do Ministerstwa i odmianie kilku Ministrów, a mianowicie ~~Blacas~~ interessów zagranicznych.

Szwecya i Norwegia.

W Krystianii d. 16. Lipca obwieszczo- no następujące Królewskie uwiadomienie tyczące się zwołania nowego nadzwyczajnego Seymu (*Storthing*) na rok 1822.

My Karol Jan i t. d. oznajmujemy ninieyszem: »Ponieważ będzie to z dobrem naszego Królestwa Norwegii, ażebyśmy się naradzali z reprezentantami narodu o przedmiotach największej wagi, przedmiotach, o których wnioskujemy, że do przyszłej pomysłności narodu czynnie się przytożą, używamy więc prawa, które nam podług 69 paragrafu księgi ustaw głównych przynależy się, i zwołujemy na nadzwyczajny Seym (*Storthing*) na d. 16. Września współczłonków z powiatów wyborowych na ostatecznym porządkowym Seymie na rok 1821, 1822 i 1823 obranych. Jest przeto naszą najtęskawszą wolą, ażeby wspomnieni współczłonkowie przybyli w Poniedziałek d. 16. Września do Krystianii i tamże stuchali i przyjęli nasze wnioski, które im pod rozważę poddać uznaliśmy za przyzwoite.

Dan w Friedrichshallu d. 8. Lipca 1822.
Karol Jan.

R o s s y i a.

Dokończenie Ukazu Imperatorskiego o wolnym porcie miasta Odessy, przerwanego w Numérze przeszłym gazety naszej:

»10) Ze złożonych w magazynie wolnego portu towarów, pozwolić kupcom, po objawieniu na tamożni, odsyłać za granicę morzem nadzad taką ich ilość, jak się podoba, bez opłaty poszlin wchodowych i wychodowych.«

»11) Jeżeli z przeznaczonych początkowie ns potrzebę Odessy towarów i po opłaeceniu już naznaczony w trzecim punkcie poszliny, właściciele żądać będą wysłać za granicę morzem iakąkolwiek ich część, to i to się im pozwala bez opłacania za przywóz i wywóz poszlin, bez powrotu wszakże już zapłaconey przez nich na rzecz miasta poszliny.«

»12) Dla przecięcia wywozu z Odessy do środka Państwa towarów przez podrózných bez opłaty poszlin i zakazanych, ograniczyć przepaszczenie ich w następujący sposób.«

a) Podróżnym przyjeżdżającym do Odessy morzem, a z nię do Państwa lądem wyjeżdżającym, dozwolić przewozić rzeczy przez zastawę, nie inaczej, tylko za biletem Odeskiej tamozni, na osnowie prawideł w taryffie 1822 roku ustanowionych, o passażerach czyli podróżnych z zagranicy. Też prawidła zachowywać i względem tych, którzy wyjeżdżają z Odessy w dalekie miejsca Państwa, lub też zewnątrz ię przybywszy do Odessy; nazad do nich powracają.»

b) Wszystkim innym, którzy do Odessy przyjeżdżają i z nię wyjeżdżają jako to: mieszkańcom Odessy, mieszkańcom okolicznym i poza miastem podczas przejazdu przez granicę wolnego portu, nie pozwalać wywozić żadnych zagranicznych rzeczy, za które poszlin nie opłacono, lub zakazanych, oprócz odzienia i obówa na nich będącego.»

c) Od obiawionych zaś na Odesskiej tamozni przez podróżnych w celu wywożenia do innych miejsc Państwa nowych rzeczy, a taryffą niezakazanych, pobierać poszliny; a potem na przepuszczenie zezwalać, lub zostawić im opatrzyć się niemi z kramów za obrębem wolnego portu, gdzie już znajdować się będą towary, za które poszliny opłacone.»

d) Kolonistom, włościanom, żydom i ogólnie ludom innego stanu, niemającym prawa, nienzywającym prowadzenia handlu, przewożenia z Odessy wszelkich zagranicznych towarów, tak nowych, jako i używanych zupełnie zabronić a dozwolnić, aby się w nie opatrzyli z kramów, za obrębem wolnego portu będących.»

13) Przywóz z Państwa do Odessy Rosyjskich rękodzieł wszelkiego rodzaju i wywóz ich do Państwa dozwolnić uskutecznić swobodnie i bez poszlin.»

14) Wprowadzone do Odessy od czasu odkrycia wolnego portu do d. 31. Marca teraźniejszego roku towary, przy użyciu ich na potrzeby w Odessie, uwolnić od uzyskiwania później nakazanej na rzecz miasta poszliny konsumpcyjnej, nierobiąc przepisanego na to osobnego episu i nieprzykładając do nich stępla; lecz przy wywożeniu z liczby tych towarów w inne miejsca Państwa takich, których przywóz taryffą 1822 r. dozwolony, uzyskiwać zupełną ustanowioną w taryffie poszlinę, odłączając w tymże czasie piątą ię część na rzecz miasta; zaprzeczonych zaś tą taryffą, zupełnie do Państwa nie puszczać.»

16) Po urządzeniu nowego obrębu wolnego portu przy samych granicach miasta, wszystkie znajdujące się za nim, choćby w okresie

dotąd będącego obrębu towary, za które poszлина nieopłacona przymusić właścicieli ich, aby wprowadzili do granic pierwszego, ząd nie inaczej wypuszczać jak podług wyżej ustanowionych prawideł.»

16) Nim się wystawi wspomniony magazyn wolnego portu, wszystkie przywiezione od d. 31. Marca tego roku i potem wprowadzane do Odessy towary, które jeszcze nie opłaciły w trzecim punkcie naznaczonej poszliny, chować w tamozennych pakhanzach lub w prywatnych magazynach pod wiedzą Odesskiej tamozni.»

»Rządzący Senat, około przywieżenia tego do skutku nie zaniedba uczynić potrzebnych rozporządzeń.»

Multan i Wołoszczyzna.

Podług doniesień z Jass d. 26. Lipca ogłoszono tamże d. 20. t. m. od Seraskiera Mechemed Baszy wydany do Bojarów Multańskich rozkaz (*Bujuruldi*), gdzie oznajmiono tymże o złożeniu z urzędu dotychczasowego Kaimahana Stefanaki Wogorides, którego postępowanie było w kraju do częstych skarg powodem, zlecono im także, ażeby się zatrudniali wiernie i sumiennie sprawami Xięstwa aż do przybycia innego Kaimahana.

Dnia następującego, t. i. d. 21. t. m. nastąpiło ogłoszenie Firmanu W. Sultana wydanego do Magnatów Multańskich, na mocy którego obrany został Hospodarem Multan, Jan Sturza, znajdujący się w Konstantynopolu między Deputowanymi Multańskich Bojarów i poruczono onemuż zarząd tego kraju.

Nowo mianowany Hospodar, który jeszcze przed odjazdem swoim z Konstantynopola chciał uzupełnić Dwór swoy Xiążęcy w Sylistryi, mianował aż do powrotu swojego do Jass z grona Bojarów znajdujących się w Multanach Kaymahanami: Wornika Theodora Balsch i Westiera Petraki Sturzę. To mianowanie potwierdziła W. Porta.

Oczyszczenie kraju z wojsk Turckich odbywa się pośpieszным krokiem i spodziewamy się, że się takowe zupełnie ukończy do przybycia Xiążęcia, który wzorem swoich poprzedników przyprowadzi z sobą gwardyję przyboczną dla własnego bezpieczeństwa i utrzymania Policji.

Mianowanie Hospodarów z grona Bojarów krajowych w tych obudwóch Xięstwach, sprawia radość powszechną, każdy uważa w ten zapowiednią trwałą pokoiu w tych prowincjach, wypadkami roku zeszłego i ich skutkami tak mocno uciesnionych.